

De geslachtskenmerken hangen uitsluitend af van de zaadcellen en de eiwitstoffen, die deze bevatten.

De tusschencellen hebben een nutritieve functie. Een inwendige afscheiding dezer cellen is nimmer bewezen. De leer van STEINACH is dan ook volgens TIEDJE een mislukking gebleken.

KOOPMAN.

Dr. R. LEDERMANN, *Die Therapie der Haut- und Geschlechtskrankheiten*. Fünfte Auflage. Berlin 1921. Verlag von O. COBLENTZ. Prijs 50 mark plus toeslag.

Dit boek beantwoordt aan de bedoeling van den schrijver om een dermatologische pharmacopee te geven. Een enkel middel, zooals bijv. het Fransche sulfarsenol, wordt niet genoemd. Deze uitgave bevat afzonderlijke hoofdstukken over de behandeling met vaccins en „körperfremden” stoffen, welke men in dit boek in ruil voor die over microscopische techniek en serodiagnostiek gaarne wat uitvoeriger behandeld zou zien. Verder bevat het een aantal afbeeldingen, die niet alle onberispelijk zijn.

C. POSTMA.

FEUILLETON.

TWEEDE WETENSCHAPPELIJKE BIJEENKOMST TE BAD-OEYNHAUSEN.

Het waren in alle opzichten aangename dagen, die wij, — dat zijn een twaalftal Nederlandsche artsen met enkele dames — van 23—25 September j.l. in Oeynhausien hebben doorgebracht. De wensch moest wel naar voren komen, om er wat van bekend te maken, om aan de afwezigen eens duidelijk te laten zien, hoe zij zich eenige gezellige en leerrijke dagen hebben laten ontsnappen. Van de zijde der landgenooten werd mij verzocht voor een „stukje” in het *Tijdschrift* te zorgen. Ik heb dat op mij genomen, al bestaat het bezwaar, dat nog geen half jaar geleden EISENDRATH en VAN DER POLL het een en ander over Oeynhausien hebben verteld. Een deel van wat ik zou kunnen schrijven, is daardoor niet nieuw meer. De samenstelling en de geneeskrachtige werking der baden, de wijze waarop voor de patiënten gezorgd is en wordt, de heilzame psychische invloed van den rolstoel, het is alles reeds aan de trouwe lezers van ons *Tijdschrift* bekend.

Als werkelijk nieuws zou kunnen dienen een verslag van het wetenschappelijk gedeelte, dat gewijd was aan het tegenwoordige standpunt der aetiologie, pathologie en therapie van de gewrichtsziekten. Ik meen echter ook hier zuinig te moeten zijn met de pen, omdat de verschillende voordrachten gepubliceerd zullen worden (waarschijnlijk in de *Berliner klinische Wochenschrift*). Het kan echter, naar ik meen, toch eenige waarde hebben den indruk weer te geven, dien een practiseerend arts van het gehoorde heeft meegenomen.

Indien ik mij daartoe eerst bepaal, dan dien ik te splitsen tusschen de „pathogenetische” en de „therapeutische” sprekers. Voor de eersten was de Zaterdagmorgen bestemd. Vooral van belang acht ik de voordracht van prof. HIS over „Wesen und Forme der chronischen Arthritiden”. HIS begon met te wijzen op de talrijke pogingen tot een classificatie van deze aandoeningen: Geen der pogingen is als geslaagd te beschouwen. De spreker trachtte nu, gebruikmakend van in den laatsten tijd verkregen ervaringen op anatomisch en physiologisch gebied de indeeling door te voeren in degeneratieve en ontstekingsaandoeningen. Ik geloof,